

Свирао би Бора Ђорђевић, фронтмен Рибље чорбе у Хрватској за Јадранку Косор, а и за декларисаног усташу Анту Ђапића, који се у рату против владиних чиновника брани Бориним цитатима. Каже за себе да није четник рокенрола а да се они, националисти свих нација, најбоље разумеју и да међу собом немају неразјашњених ситуација. Веран је Коштуници до краја, макар у ДСС остали само њих двојица.

И, где летујете у Хрватској?

(смех) Хрватска? Не... иако, немам ништа против хрватског мора. Годинама раније летовао сам на Ластову и било ми је лепо и пријатно.

Када бисте свирали у Хрватској, био би то Задар, Сплит, Книн или Загреб?

Книн прво, наравно. Загреб у сваком случају, и Истра, наравно.

Рекли сте „никада у Хрватску“, а онда, били сте спремни за наступ у хрватској Арени. Али, ускратили су вам дозволу?

То са дозволом, то је рачун без крчмара, да неко у наше име преговара за наступ...

Спремни сте да свирате у Хрватској?

Нисам још али ако дође до тога, ако то дозволе, мора да буде на међудржавном нивоу.

Шта то значи?

То значи да ме пошаље држава Србија да свирам у Хрватској.

На концерту у Хрватској, била би празна Арена или Арена крцата припадницима „торциде” и „бед блу бојса”?

Немам ништа против ни „торциде“ ни „бед блу бојса“. (смех). Као што мислим да ни они не треба да имају ништа против „делија“ и „гробара“. А празна Арена... постоје организоване хрватске групе мојих „навијача“ које долазе из Вараждина, Ријеке, целе Истре, Загреба и чак из Сплита. Један пар долази редовно, тај младић и девојка из Сплита имају тетовиран знак Рибље чорбе и кад год смо у Словенији дођу на свирке. Добио сам дрес са шаховницом на којем пише Рибља чорба.

Арканова удовица би наступала као предгрупа?

Моју пријатељицу Цецу не бих позвао да наступа као предгрупа. У сваком случају, она се бави другом врстом музике, што не значи да не поштујем и не ценим њен рад.

Анте Ђапић, Косорова, Јосиповић, ко би од њих био на списку почасних гостију?

Немам појма, ко год купи карту, добродошао је.

Декларисани усташа, Анте Ђапић, отишао је са позиције председника Хрватске странке права уз поздрав „за дом спремни“, а у рафалу против хрватске владајуће коалиције цитирао је и вас. Рекао је градоначелнику Осијека: „Нећете веровати, али послужићу се цитатом Рибље чорбе са изврсног антикомунистичког албума 'Сине не буди алав, још си балав'“. Имате ли нешто да му поручите, неки додатни цитат?

Може да ме цитира ко год хоће уколико је цитат одговарајући, вероватно је њему политички био одговарајући тог момента. Иначе, морам да признам, имам доста пријатеља међу Хрватима и „декларисане усташе“ цене ме више као декларисаног Србина.

Као декларисаног четника?

Мало они знају о четничком покрету... покушавао сам да им објасним да је четнички покрет старији од Драже Михаиловића, да је песма „Спремте се, спремте четници“ македонска песма, да се село Дренова налази у Македонији, оно „бацајте бомбе четници“ у оригиналу иде „фрлите бомби четници“. Покушавао сам да им објасним да је четнички покрет настао из комитског покрета и да је он у ствари један позитиван покрет, али без успеха. У сваком случају, више поштујем декларисане Хрвате него оне који нит смрде нит миришу. Бити националиста није ништа лоше, бити шовиниста и мрзети друге то је лоше. А ја не мрзим. Остао сам у коректним односима са готово свим колегама из Хрватске, са Арсеном Дедићем на пример. Био сам му на концерту овде у Београду, и грехота је што медији нису пропратили тај велики догађај јер то је несумњиво велики уметник. Чујем се са Бруном Лангером, и тако.

Са Јуром Стублићем имали сте неку јавну преписку?

Да, иначе (смех) нисмо се сретали много у последње време. Једном смо се добро запили у Пули на једном броду пре деведесетих. Приватно, немам ништа против Јуре.

Идејно?

Немам ни идејно, мислим да је та цела прича „еј мој друже загребачки, еј мој друже београдски“ пренадувана. Он пева „еј мој друже... ја ћу те гледати кроз нишан, па нећу пуцати, па ћу онда пуцати да промашим, па ћу пуцати да погодим, па ћу плакати“, баш ме брига за његове сузе кад ме већ погодио и рокнуо.

Изгубио је друга?

Вероватно..., свако је у овом рату изгубио некога. У рату се пуца муницијом, бојевом и, сад, није дозвољено само једној страни да пуца, него пуцају, изгледа, обе стране. Једино што нам пре рата нису проследили правилник о вођењу рата, па да знамо када смемо да се шутирамо у дупе, кад да гађамо ћорцима, а када да пуцамо бојевом муницијом. Очигледно Срби нису ратовали по правилима, бар тако Запад каже, е до курца и њихова правила. Али, рат јесте велико зло и то је једини разлог због чега нећу да идем у Хрватску и Федерацију да свирам, зато што има пуно унесрећених на обе стране. Никога не мрзим, понављам, али нисмо играли кликере, него смо убијали једни друге. И не може сада да се каже „удри бригу на веселје и пуј пике не важи“ и сад ћемо да се зезамо и још да зарађујемо на томе. То је неморално и то је основни разлог. Због тога сам рекао да ако икада будем отишао да свирам, отићи ћу на државном нивоу.

Били сте за велику Србију, тражили и добили држављанство Републике Српске Крајине. Зашто сте га тражили?

Хтео сам да објединим Србе симболично у једној особи и то није прича о великој Србији, него о Србији генерално. Почасни сам грађанин Книна и та повеља ми је остала, нажалост, у Книну, па бих овим путем замолио Хрвате да ми је врате ако је нађу негде. То ми много значи. Имам книнску личну карту, личну карту из Бањалуке и са Пала и ову српску, ову нормалну, тако да имам четири личне карте. Ја никога нисам гурао у рат. Обичан сам музикант и не могу да спречим неко веће зло. Могу да се трудим и да галамим да не буде рата, јер мало сам уморан од рата и мислим да је овај народ уморан од ратовања, али још је уморнији од проповеди из Хага и Брисела, ових говнара који нам одређују шта да радимо а шта не и од ове послушне власти која као слепац следи сва наређења те маторе, уморне, компромитоване америчке слушкиње - Европе. Могу да кажем један стих? „Србија стоји на рубу амбиса мудро вођена од телетабиса и мислим да је свима присела помоћ гована из Хага и Брисела.“

Зашто сте одобравали тај рат, а нисте нашли неки други начин да се ствари покрену у другом правцу?

Рат не зависи од мене, али када смо већ принуђени на рат, онда је рат. И онда ћу бити нормално на страни свог народа. Данас нешто што се зове патриотизам или што се зове припадношћу своме народу, родољубљем или како год већ хоћете, изједначава се са примитивизмом и данас је то негативна категорија. Тај смисао дали су јој они који ту племениту особину немају.

Зар није примитивизам кад кажете поводом хапшена Младића....

Да више волим Младића од Бориса Тадића? Или, да се хапшењем Младића наша власт увукла Европи у дупе? Не, то није примитивно, то је тачно. Зашто не нађу Дарка Шарића? Јер би било много изгубљених фотеља. Исто тако су тражили и Младића и Караџића и Хаџића и молили Бога да их не нађу, када је дошао политички тренутак да се чмаре Европи мало више онда су их наводно нафатали, а верујем да су и пре тога сигурно знали где се налазе и да су могли да их изруче. То је исто као што су убијали Кастра, седамдесет и нешто атентата на Кастра, па га нису убили. То су све политичке игарије.

Шта бисте ви на њиховом месту са Младићем, на пример, и Европом?

Преседани се праве једино над Србима, једино над мојим народом се праве преседани, то је једино што знам.

Не видите никакву одговорност ни Милошевића?

Ни Милошевићеву, а ни Готовине. Људи су једноставно ратовали, а добро, Милошевић је грешка. И ја сам говорио гласније од других против Милошевића.

Откуд национализам таквог интензитета у човеку који је написао „Лутку са насловне стране”, „Остани ђубре до краја”...?

Па добро, то су љубавне песме, зашто мислите да националиста не сме да буде заљубљен или да пише љубавне песме?

Како сте се нашли у истој колони са Цецом, Арканом?

Да ли сви морамо да навијамо за ОФК Београд? Питам јер неко навија за Звезду а неко за Партизан, а они који не могу да се одреде навијају за ОФК Београд. Сви морамо да навијамо за ОФК Београд да бисмо били подобни? Не, напротив, свако треба да има своје мишљење и да брани свој став.

Није то била фудбалска утакмица, били су животи у питању, животи и оних који су били уз вас и вашу групу свих тих година до почетка рата на све три стране?

Па ја волим да су ти људи и даље уз мене. Ми ћемо се приватно дружити свакако, свако ће од нас имати свој став и моћи ћемо о томе да разговарамо.

Како су престали да буду ваши само зато што су друге нације?

Нису они престали да буду моји ни мање ни више него што су били раније. Немам тај однос и презирем шовинизам и мржњу према неком ко је друге вере или нације, напротив, међу правим људима се ствар одлично разуме, а код људи који су искључиви и гледају све као коњи кад им ставиш амове само у једном смеру, код њих то не функционише.

Били сте бунтовник од самог старта, шта вас је спојило са Коштуницом?

Национализам?

Доследност у идејама, у крајњој линији, последња одбрана Србије. И зато сам члан Главног одбора ДСС-а и сада када смо на ивици цензуса и био сам док није био на власти, и када је био на власти. И остаћу у ДСС-у, то се зове доследност.

Пишете песме за Арканову удовицу, Брену, наступате у Гранд шоуу. Постали сте народњак у рокенролу? Ствар је у новцу? Или, емоцијама?

Што се тиче писања за народњаке, не стидим се ниједног тог текста, напротив сматрам их квалитетним, у неком другом аранжману то могу да буду и рокенрол текстови, а друго - пишем за своје пријатеље. Нисам отворио радњу - продавницу текстова, нисам девалвирао свој рад и даље пишем за своје пријатеље, и даље навијам за Звезду и даље овде имам истетовиран грб Србије, ма колико то било ретроградно, и овде имам светог Арханђела Михаила који ми је слава јер нови светски поредак покушава да убије управо те старомодне, ретроградне вредности као што су вера, нација, породица, љубав, све то није ин, то је аут. Ја сам ту тврдоглав, старомодан и остаћу старомодан до краја живота јер мислим да су то вредности које су праве а не лажно наметнуте.

Идете у ту Европу често?

Идем често, наравно. Исто као што идем у Европу, идем и на Косово. Пет година постоји бајк-рок мисија. То значи скуп се 1.500, па и преко 1.500, лудака у црној кожи, без обзира на то којој странци припадали и каквог убеђења били, па седну на моторе, и скупе се рокери, врло афирмисане групе, па чак и хрватске групе - Дадо Топић је био и свирао је у Косовској Митровици - и једном годишње на Видовдан пробушимо ту границу која и не постоји, коју и не признајемо, једноставно је пробијемо, прођемо. Сви се склоне јер ко је луд да заустави 1.500 лудака, „паментнији попушта”, а онда прођемо до Митровице. Народ нас тамо сачека као друга Тита, као ослободиоца, јер то је једина конкретна подршка том изгубљеном и заборављеном народу који није ин пошто су Срби, Срби у јужном делу да и не говоримо, они су тотално ретроградни и тотално отписани. Да схвате да нису заборављени били смо и ове године и сада када су избила ова најновија срања, најновији покушаји да будемо ин, да признамо Шиптарију. Сада је отишло 10 људи доле.

Да ли је боље у Србији него у Југославији?

Дошло је време када је у Србији јако гадно, али ја не могу да живим нигде другде. Сигурно је било у Југославији боље, оној Југославији, није могло да се галами толико, али било је опуштеније и без предрасуда.

Које предрасуде оптерећују нове генерације?

Баш шовинизам, економска беда, масовно осиромашење народа, немоћ да промениш нешто.

Народнаци су пукли

„ПГП РТС је успео после три година напора да коначно изда првих 11 албума Рибље чорбе у једном боксу. Та компилација већ је у продаји. То је као да ми подижу надгробни споменик, али гураћемо још бар 33 године.“

Чија је то била идеја?

Њихова, ПГП РТС-а, у реду, то је лепо и репрезентативно издање у опреми Југе и Јакше Влаховић и врло сам срећан што постоји тако нешто и мислим да је то велика част за мене. Ово јесте репрезентативно, али Рибља чорба је млада и перспективна група и ми тек намеравамо да снимамо, баш припремамо нови ЦД. На концерт Чорбе дођу четири генерације, то са поносом могу да кажем и то нема нико на свету сем Стонса. Ајде да се хвалим мало. Нико нема такве људе као Рибља чорба, то сам рекао у једном моменту и отворио концерт у Арени када је 20.000 отпевало „Лутку са насловне стране“ без нашег учешћа. Једноставно смо ударили само први акорд и цела хала је певала. Нико на свету нема поштанску марку, а ми имамо и издала ју је држава Словенија. Ни Битлси ни Стонси је немају, има је Елвис Присли, а он није бенд.

И мртав је, као и рокенрол у Србији?

Врло је живнуо последњих годину дана. Народњаци пуцају, погледајте „Звезде гранда“ су пукле, Карлеуша је у ово време пукла, може да прича шта хоће.

Свиђају вам се Земља грува и Сви на под?

Да, зато што су мало подсетили на ауторе, на своју врсту појаве. Криза је велика аутора и страшно бих волео да се појави значајан талас аутора који ће бити препознатљиви по својој сопствености.

(НИН)